

Σιγά-σιγά, αρχίζουν τα πράγματα να εκαθαρίζουν. Υπάρχουν δύο Ελλάδες. Και οι δύο είναι, μάλιστα, «αγανακτισμένες» Ελλάδες. Η μία θέλει να μείνουν τα πράγματα όπως ήταν μέχρι το 2009. Θέλει, δηλαδή, το ευρύτερο Δημόσιο να καταναλώνει κάθε χρόνο 24 δισεκατομμύρια περισσότερα απ' όσα εισπράττει. Κι αυτά να πηγαίνουν σε όσους έχουν μια προνομιακή κατά το μάλλον ή ήπτον σχέση με τον κρατικό μηχανισμό. Η διαπλεκόμενη επιχειρηματικότητα να παίρνει έργα και προμήθεις με ληστρικές συμβάσεις. Τα κόμματα-επιχειρήσεις να διαχειρίζονται επ' αφελεία τους, αδιαφανώς, το δημόσιο χρήμα. Οι εκλογικοί πελάτες των κομμάτων να διορίζονται σωρηδόν στο δημόσιο σε θέσεις μη πραγματικές. Με 300 χιλιάδες εφάπαξ να βγαίνουν σε πρόωρες συντάξεις με εθελούσιες εξόδους στα 50 τους. Τα ευγενή ταμεία να χρηματοδοτούνται από τις εισφορές υπέρ τρίτων που καταβάλλει η υπόλοιπη κοινωνία. Η κοινωνική πρόνοια να μετατρέπεται σε εισοδήματα προνομιούχων ομάδων. Τα κρατικούς Μέσα Ενημέρωσης να χρηματοδοτούνται από τις εκάστοτε κυβερνήσεις και οι επιχορηγούμενοι διανοούμενοι να τα αμπαλάρουν όλα αυτά με το περιτύλιγμα του «δημοσίου συμφέροντος». Να περνάνε αυτοί καλά, με δανεικά, επιχορηγήσεις, κοινοτικές επιδοτήσεις. Ο λογαριασμός όμως να επιβαρύνει ολόκληρη την κοινωνία. Και αγανακτούν με τους πολιτικούς που υπόσχονταν ότι θα συνεχιστεί το πάρτι και τώρα τους ρίχνουν στη μοιρασία.

Όλα αυτά τα γνώριζε ο Καραγκιόζης πριν αρχίσουν να τ' ανακαλύπτουν οι ευρωπαίοι καραγκιόζηδες και να μάς επιβάλουν σαν πασάδες μνημόνια και άλλες τιμωρίες.

Διαβάστε μια σκηνή από τον Κα-

«Στ' απροσμέτρητα δεινά/ παρηγόρια ο Στίχος./ Εκεί μέσα θα σαλεύει/ δρόμους άλλους ν' αγναντεύει/ πάντα αγνή και μοναχή/ μεσ' σε αγώνων ταραχή/ κάποτε θα ζωντανεύει/ κι ολό θα χαροπαλεύει /των Ελλήνων η ψυχή»..- Ρήγας Γκόλφης «Κραυγή Ανάστασης»

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και.. μη

ΟΛΑ ΕΙΝ' ΟΥΛΑ ΤΟΥ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ ΕΙΝ' ΟΥΛΑ

Ο Καραγκιόζης σύμβουλος του μινίστρου

ραγκιόζη στο ρόλο συμβούλου τού μινίστρου:

“Απελπισμένος απ' τη διεθνή οικονομική κρίση που κατέτρωγε με τις φωτιές της την οικονομία, τις τράπεζες και τα πάντα, φωνάζει ο Πασάς απ' το Σαράι τον Βελιγκέκα.

-Πήγαινε όρε και φωναζέ μου τον Καραγκιόζη, να 'ρθει γρήγορα που τον θέλω. Σάμπως έναν τέτοιο πονηρό μπατίρη πρέπει να ρωτήσω τι να κάνω ως λόρδος και μινίστρος των οικονομικών...

-Στις προσταγές σου Πασά μου, ο Βελιγκέκας και τρέχει στη Παράγκα του Καραγκιόζη.

Τον βλέπει που' ρχεται ο Καραγκιόζης και κρύβεται.

-Βγες στη πόρτα βρε Κολλητήρι να δεις τι θέλει...

Βγαίνει το Κολλητήρι..

-Που'ναι μπρε ο πατέρας σου;

-Στο κοτέστο του μπαρμπα-Γιώργου και ξεγεννάνε μαζί τη κότα, που κάνει τα δίκορκα, του απαντά σοβαρά ο μικρός.

-Για πες του να κοπιάσει αμέσως στο σαράι του πασά, που κάτι λέει πως θέλει να τον ρωτήσει τώρα με

τη κρίση, ως λόρδος και μινίστρος που είναι...

-Αμέσως εφέντη, τρέχω να τον φωνάξω...

(Μόλις φεύγει ο Βελιγκέκας, παρουσιάζεται στο Κολλητήρι ο Καραγκιόζης.)

-Τι ήθελε αυτός βρε Κολλητήρι;

-Να πατέρα, κάτι λόρδες έχει τώρα με τη κρίση ο Πασάς, και σε θέλει λέει να σε αρωτήσει, που ξέρεις εσύ απ' αυτά...

Ωχ παναγίτσα μου, σκέφτεται ο Καραγκιόζης, άμα έχει λόρδες και ο Πασάς, δεν πάνε τα πράγματα καθόλου καλά....

-Πιάσε μπρε το ψηλό καπέλο, το επίσημο, και το φράκο....

Στολίζεται τα μπαλωμένα, και -μια και δυο- πάσι στο Σαράι και παρουσιάζεται στον Πασά.

-Μου παν πως με θες Πασά μου, που χρόνια να σου κόβει ο Άλλαχ και μέρες να μου δίνει

-Ναι μπρε, να σε ρωτήσω εσένα που τόσα χρόνια χωρίς φράγκο στην τσέπη καταφέρνεις και τα μπαλώνεις, και κλείνεις όλες τις τρύπες. Να μου πεις, τώρα που αναγκάστηκα κι έβα-

λα τα γρόσια του κράτους να στηρίξω τη τράπεζα του κυρ Νιόνιου και του κυρ Σπύρου, πώς να μοιράσω με τους άλλους μετόχους τα μερίσματα, γιατί δεν υπάρχει και πολύ σάλιο στα ταμεία τους και δεν βγαίνει για όλους μερτικό. Και μάλλον καλπίες θα κάνουμε, και αυτά που θα μοιράσουμε για μερίσματα από ζημιές θα είναι....

Ξύνει τη κούτρα του ο Καραγκιόζης, το σκέφτεται λίγο...

-Είναι απλό Πασά μου. Κατά που μου λες, και γρόσια δεν υπάρχουν και με δίκαιο μοίρασμα δεν γίνεται, λοιπόν ένα μόνο σου μένει, να τους μπερδέψεις ότι τάχα σ' αυτούς τους δίνεις και πολλά-πολλά παραπάνω. Θα τους πεις:

“Σιόρ μέτοχοι, μικροί τε και μεγάλοι, για δικό σας μέρισμα τα χαρτιά και οι νέες μετοχές και ούλη η ιδιοκτησία, και μόνο 10% απ' τα κέρδη για μένα, κι όλα τα' άλλα κέρδη στο ταμείο για το καλό και μακροχρευτευση της τράπεζάς σας.”

-Μπράβο μπρε Καραγκιόζη, αυτό είναι, πως δεν το σκέφτηκα, αναφωνεί ο Πασάς. Να σε δόκω και καμία μετοχή για το κόπο σου και τη συμβουλή σου....

-Τι να τα κάνω πασά μου τα παλιόχαρτα, να τυλίξω τις ρέγγες και τους τσίρους; Άσε, καλύτερα δώκε μου κανα-δυο-τρείς παράδες και κανα γρόσια απ' τα κέρδη και μένα, να σε χαρώ....”

Φίλοι μου, δεν έχετε παρά ν' αντικαταστήσετε τα ονόματα τού Καραγκιόζη, τού Πασά, τού Κολλητηρίου και των τραπεζιών Νιόνιου και Σπύρου με πραγματικούς και θα εξακριβώσετε ότι δεν υπάρχει καμία μα καμία διαφορά στα καραγκιοζίλικια τους που πληρώνει ο ελληνικός λαός και θα εισπράξει χαρτιά για να τυλίγει τις ρέγγες και τους τσίρους του...

Ανεργος Αμερικανός έκλεψε... \$1 για να συλληφθεί και να τον δει γιατρός

Θέλετε να μάθετε πώς εξασφαλίζουν δωρεάν ιατρική φροντίδα οι φτωχοί Αμερικανοί; Διαβάστε πως θα καταντήσουν οι δικοί μας φτωχοί αν ποτέ οι νεοφιλελεύθεροι επιβάλουν τον πολιτισμό τους και στην Αυστραλία.

“Εναν θλιβερό τρόπο βρίκε ο 59χρονος ανασφάλιστος Τζέιμς Βερόνε για να αντιμετωπίσει την αρθρίτιδα και το παράλυτο πόδι του. Ο Τζέιμς Βερόνε, παράλυτος από το ένα πόδι, πρόσφατα απολυθείς μετά από 17 χρόνια εργασίας στην Coca - Cola, αποστερημένος την κοινωνική ασφάλιση, προέβη σε κλοπή 1 δολαρίου, προκειμένου να συλληφθεί και να εξετάσει το πόδι του ο γιατρός της φυλακής

Δεν ήταν ίσως ο πιο προφανής τρόπος για να αντιμετωπίσει ο Τζέιμς Βερόνε τον πόνο στην πλάτη, την αρθρίτιδα και το παράλυτο πόδι του. Άλλα αν είσαι άνεργος στη Βόρεια Καρολίνα ίσως δεν γίνεται αλλιώς. Ετσι, στις 9 Ιουνίου ο 59χρονος Βερόνε έφυγε απ' το σπίτι του στη Γκαστόνια, πήγε σε μία τράπεζα και έκανε μια ληστεία.

‘Η μάλλον...περίπου ληστεία. Εδωσε στον υπάλληλο ένα σημείωμα, στο οποίο έγραφε: “Ληστεία! Παρακαλώ δώστε μου μόνο ένα δολάριο”. Μετά κάθισε ήρεμα στη γωνία λέγοντας στον υπάλληλο: “Θα κάτσω εδώ στη καρέκλα περιμένοντας την αστυνομία”.

Πριν την ασυνήθιστα “ταπεινή” ληστεία του, ο Βερόνε είχε στείλει μία επιστολή στην εφημερίδα Gaston Gazette. “Οταν λάβετε αυτή την επιστολή, θα έχω ληστέψει μια τράπεζα για ένα δολάριο. Εχω σώας τας φρένας αλλά δεν είμαι εξίσου υγιής σωματικά”.

Ζήτησε μάλιστα από την εφημερίδα να στείλει έναν δημοσιογράφο να του πάρει συνέντευξη στην φυλακή. Ελεγε ότι είχε χάσει τη δουλειά του μετά από 17 χρόνια ως διανομέας της Coca-Cola, και μαζί της την κοινωνική ασφάλιση. Υποφέρει από μετακίνηση σπονδύλου, αρθρίτιδα και όγκο στο στήθος, ενώ το ένα του πόδι είναι παράλυτο.

Αξίζει να σημειωθεί ότι πέτυχε τον βασικό του στόχο: στη φυλακή τον εξέτασαν νοσοκόμοι και ήδη του έκλεισαν ραντεβού με γιατρό.

Κατηγορείται ότι έκλεψε έναν άνθρωπο (τον ταμία) διότι οι εισαγγελείς έκριναν ότι το ποσό ήταν τόσο μικρό και η μέθοδος τόσο ακίνδυνη που δεν μπορούσαν να τον κατηγορήσουν για ληστεία ολόκληρης της τράπεζας.”

Τώρα θα πείτε ένα ευχαριστώ στον Γκοφ Ουίτλαμ που εφάρμοσε τη δωρεάν ιατρική και νοσοκομειακή φροντίδα για όλους τους Αυστραλούς π